

První trojici CD jsem měl možnost představit ve vysílání Countryradia, a tak je mohu představit i vám. Tu první natočil **Ivo Cicvárek a Velký svět** a jmenuje se **Padá**. Velmi dobře si pamatuji (a Ivo asi taky), jaký poprask způsobila jedna z mých prvních recenzí právě na dílo Ivo Cicvářka a skupiny Oko. Od té doby uplynula dvacítka let a několik Ivošových CD a já jsem mohl mírnit tón a přecházet ke chvále. Ivo v rozhovoru pro Countryradio říká, že je to uzavření jedné kapitoly (umělecké). A má pravdu. Ivo toto období vymezuje asi sedmi lety, během kterých vznikaly jednotlivé písničky. V každé z nich je otevřené poselství (texty), i poselství v druhé, širší, rovině celkového přístupu k životu z pohledu muže v mladší střední generaci – nepřesné vzpomínky na dětství a význam těch vzpomínek pro dnešek a jejich inspirace pro další život. Album přináší pečlivě propracované a instrumentované melodie, kde jednotlivé nástroje hrají zkušeně, leč neokoukaní muzikanti (např. Pavel Čadek na violoncello). U některých písní pochopíte okamžitě, co autor sděluje, jindy vám souvislosti docházejí později (*Jde*

). Osobně mě potěšily skladby
Čeho se bojíš

,
Pouliční muzikant
a zejména
Autopilot

. A i vy si tam najdete písničky, které vám budou hovořit z duše.{desky 1644}

Další album natočil **Petr Feikl s přáteli** a nazval jej **Galileo**. I Petra Feikla pamatuji desítky let, kdy se pokoušel soutěžit na Portě. Brilantní kytarista, ovšem se slabou podporou spolumuzikantů. To ovšem bývávalo. Už předchozí deska naznačila, že interpret poznal, že k natočení desky nestačí pouze umět hrát, ale že je třeba se obklopit souznějícími muzikanty, a i co se týče autorské invence pečlivě vybírat.

Galileo

je deska svěží, příjemná a svižná (asi největší deviza v době, kdy skoro nikdo neumí napsat melodii se zapamatovatelným refrémem a s rychlostí větší než 90 bpm), s nekomplikovanými aranžemi, které nepřebíjejí melodii a podtrhují texty. V textech najdeme mírný nadhled až uměřený humor. Deska nepředstírá žádné druhé či třetí plány a jde rovnou za svým sdělením.

Líbí se mi zejména
Pikovická jehla

,
Vzpomínka na sever

,
Nový svět

a
Monte Christo
{desky 1643}

Nu, a do třetice spíše odskok k rockové muzice – skupina **Dorys** dodala album **Prý, to se stává**. Třináct

písní alba reprezentuje slušnou rockovou muziku regionálního dosahu a významu. Situaci trochu komplikuje málo početný autorský tým, kdy pokud ztratíte pozornost, ztratíte se i na desce. Tady mě zaujaly dvě skladby:

Lucie
a

První vlaštovky roku 2020

Napsal uživatel Miloš Keller
Úterý, 17 Březen 2020 23:26

Harlekýn

, které zvládnou i příznivci folkrocku či softrocku. Ostatní skladby si vychutnají ti, kteří chtějí slyšet dynamickou muziku, byť někdy s texty, které by korektury zasloužily.